

Sygn. akt V CZ 94/07

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Frąckowiak (przewodniczący)

SSN Marek Sychowicz

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa J.D.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej w W.

o wydanie lokalu,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 12 października 2007 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 15 maja 2007 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 15 maja 2007 r. Sąd Apelacyjny, powołując się na art. 410 § 1 k.p.c. odrzucił skargę powódki J.D. o wznowienie postępowania w sprawie o nakazanie Spółdzielni Mieszkaniowej w W. przydzielenia i wydania powódce lokalu mieszkalnego, zakończonej prawomocnym wyrokiem oddalającym powództwo.

Sąd ten uznał, że skarga nie została oparta na ustawowej podstawie wznowienia. Wprawdzie bowiem powódka zarzuciła, że wyrok został uzyskany za pomocą przestępstwa, gdyż rozstrzygnięcie oparto, jej zdaniem, na sfalszowanych pismach, jednak w istocie nie wskazała żadnych, mających to potwierdzać, faktów czy dowodów nieznanymi jej przed uprawomocnieniem się wyroku. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, powódka traktuje wznowienie postępowania jako sposób przeprowadzenia ponownej, pogłębionej analizy dokumentów i uzyskania od przeciwnika dowodów świadczących o nierzetelności przedłożonych przez niego wcześniej pism.

Powódka wskazała też jako podstawę skargi wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 30 marca 2004 r., Sąd orzekający wytknął jednak, że nie sprecyzowała treści stawianego zarzutu i nie dochowała terminu przewidzianego na wywiedzenie skargi o wznowienie opartej na podstawie z art. 401¹ k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie skarżąca podniosła zarzut naruszenia art. 407 § 1 k.p.c., precyzując, że jej skarga oparta została wyłącznie na podstawie z art. 401¹ k.p.c. Wyrok Trybunału Konstytucyjnego w sprawie K 32/03, który uzasadnia skargę, wydany został 30 marca 2004 r. Jednak później, uchwałą z 23 czerwca 2005 r. (sygn. III CZP 35/05) Sąd Najwyższy wyjaśnił, że wykluczony członek spółdzielni może powoływać się na przysługujące mu spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego także wówczas, kiedy wykluczenie nastąpiło przed wejściem w życie wyroku Trybunału. O tym ostatnim orzeczeniu powódka dowiedziała się 23 marca 2007 r., ono stanowiło dla niej źródło wiedzy o podstawie wznowienia, więc – jej zdaniem - wniosła skargę w terminie wynikającym z art. 407

§ 1 k.p.c., to znaczy w ciągu 3 miesięcy od chwili uzyskania informacji o podstawie, na której mogła oprzeć skargę.

Skarżąca domagała się uchylenia postanowienia o odrzuceniu jej skargi i uwzględnienie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie może zostać uwzględnione.

Na etapie postępowania zażaleniowego skarżąca sprecyzowała, że właściwą podstawą jej skargi jest art. 401¹ k.p.c., a konkretnie wyrok Trybunału Konstytucyjnego wydany w dniu 30 marca 2004 r. Termin do wniesienia skargi liczy jednak nie od dnia wejścia w życie tego wyroku, a nawet nie od chwili, kiedy się o tym wyroku dowiedziała, lecz od momentu, kiedy zapoznała się z powziętą ponad rok później uchwałą Sądu Najwyższego, dokonującą wykładni czasowych skutków powyższego wyroku Trybunału Konstytucyjnego (III CZP 35/05, z 23 czerwca 2005 r., OSNC 2006/5/81).

Taki sposób ustalania terminu do złożenia skargi o wznowienie postępowania jest niezgodny z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Termin do wniesienia skargi opartej na podstawie z art. 401¹ k.p.c. od początku został uregulowany w sposób szczególny. Najpierw (do 5 lutego 2005 r.) określony był w art. 401¹ § 2 k.p.c. i wynosił 1 miesiąc od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Poczynając od dnia 6 lutego 2005 r., w wyniku nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2005 r., Nr 13, poz. 98), termin ten, unormowany obecnie w art. 407 § 2 k.p.c., wydłużony został do 3 miesięcy, lecz nie zmienił się podstawowy sposób ustalania początku jego biegu. Nadal jest to dzień wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Jedynie w wypadkach, kiedy w chwili wydania orzeczenia przez Trybunał rozstrzygnięcie, którego dotyczy skarga o wznowienie, nie było jeszcze prawomocne na skutek wniesienia środka odwoławczego, który został następnie odrzucony, termin biegnie od dnia doręczenia postanowienia o odrzuceniu, a w wypadku wydania go na posiedzeniu jawnym - od dnia jego ogłoszenia. Inne zdarzenia - w tym wydanie przez Sąd Najwyższy uchwał

zawierających wykładnię przepisów z uwzględnieniem zmian stanu prawnego, jakie nastąpiły w wyniku orzeczenia Trybunału; czy też dowiedzenie się przez stronę o orzeczeniu Trybunału - nie mają znaczenia dla rozpoczęcia biegu terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania.

W rozpatrywanej sprawie bez wątpienia termin do wniesienia skargi liczony być musiał od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z 30 marca 2004 r., co nastąpiło 15 kwietnia 2004 r. (data ogłoszenia wyroku w Dzienniku Ustaw – art. 190 ust. 3 Konstytucji RP) i upłynął 1 miesiąc później, na podstawie obowiązującego wówczas art. 401¹ § 2 k.p.c.

Skarga powódki złożona po bez mała 3 latach od upływu terminu słusznie zatem została uznana za spóźnioną i odrzucona na podstawie art. 410 § 1 k.p.c.

Zażalenie skarżącej podlegało więc oddaleniu po myśli art. 394¹ § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.